

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 7 iulie 2010 — Gennaro Curia/Ministero dell'Economia e delle Finanze și Agenzia delle Entrate

(Cauza C-381/09)

„Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — A șasea directivă TVA — Domeniu de aplicare — Scutiri de la plata TVA-ului — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 1 — Acordarea, negocierea și gestionarea de credite — Împrumuturi cu cârmă — Activitate ilicită potrivit legislației naționale”

1. *Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Domeniu de aplicare material (Directiva 77/388 a Consiliului) (a se vedea punctele 18-20 și dispozitivul)*

2. *Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Scutiri prevăzute de A șasea directivă — Scutirea operațiunilor de acordare de credite [Directiva 77/388 a Consiliului, art. 13 secțiunea B lit. (d) pct. 1] (a se vedea punctele 18-20 și dispozitivul)*

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Interpretarea articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p.1) — Scutiri — Operațiuni care constau în acordarea, negocierea și gestionarea de credite — Activitate de împrumut cu cârmă, activitate nelegală potrivit legislației naționale

Dispozitivul

Împrumutul cu cârmă, care constituie o infracțiune potrivit dreptului penal național, intră, în pofida caracterului său ilicit, în domeniul de aplicare al celei de A șasea directive 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare. Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 1 din această directivă trebuie să fie interpretat în sensul că un stat membru nu poate să supună această activitate taxei pe valoarea adăugată în cazul în care activitatea corespunde de acordare de credite în bani cu dobândă care nu este fixată la un nivel excesiv beneficiar de scutirea de la plata acestei taxe.